

STUDENTI PITAJU:

Odgovor prof. don Mladena Parlova na pitanje: Je li dogma ograničenje ljudskog promišljanja?

Postavljeno pitanje nosi u sebi tri sastavnice: dogmu, aktivnost ljudskog razuma (promišljanje) i ograničenje razuma. Kratak odgovor na ove tri sastavnice vašega pitanja pružit će nam ujedno i odgovor na vaš upit.

- 1) Dogma je, prema definiciji Prvog vatikanskog koncila, od Boga objavljena istina koju Crkva jasno i konačno predlaže kao predmet vjere.
- 2) Ljudskom razumu je vlastita potraga za istinom, odnosno spoznaja istine, a istinu možemo definirati kao suglasje između razuma i stvari, odnosno onoga čime se bavi.
- 3) Premda ljudski razum može spoznati opće, tj. apstraktne istine (uključujući i Boga i njegovu opstojnost), njegova moć spoznaje nije neograničena; o toj neograničenosti (i slabosti) razuma svjedoči i naše zaboravljanje. Postavlja se pitanje: Mogu li postojati istine do kojih se ljudski razum ne može uzdići? Crkva tvrdi da postoje, odnosno da je ljudskom razum potrebna pomoć odozgor, odnosno potrebna mu je Božja objava.

Iz ove tri premise proizlazi i odgovor na postavljeni upit. Božanska Objava nije prisila ljudskog razuma, nego ponuda, dar, pomoć razumu da spozna istine do kojih se sam po sebi ne bi mogao uzdići (npr. istine o Presvetom Trojstvu). Budući da je dogma isječak Objave na koji je Crkva ukazala u nekom povijesnom trenutku, sa nakanom da je zaštititi od krivih tumačenja ili da je naglasi zbog duhovnog života svojih vjernika, očito se i dogma predstavlja kao pomoć razumu u spoznaji i prihvaćanju istine, dakle onoga za čim sam razum traga. Kad je u pitanju prihvaćanje dogme razum vjernika može biti miran, jer istinu ne prihvaća na temelju njezine filozofske ili kakve druge dokazivosti nego na temelju autoriteta Boga koji se objavljuje, a koji ne može prevariti niti prevaren biti. Taj je Bog svoju Objavu povjerio Crkvi, kojoj je udijelio i dar nezabludivosti.

U ime svih studenata veliko hvala na odgovoru!

Studenti pitaju prof. dr. Edvarda Pundu:

Što je potpuni oprost i koja je za nas njegova važnost u odnosu na ulazak u raj i vječni život?

Odgovor očekujemo u idućem broju LiST-a

Sva pitanja možete slati na mail LiSTa Studenata Teologije!

inFORMACIJE

Božićni blagdani na našem Fakultetu započinju 24. prosinca 2015. i traju do 6. siječnja 2016. Posljednji dan predavanja prije blagdana jest u srijedu 23. prosinca, a nakon blagdana redovita predavanja počinju u četvrtak 7. siječnja 2016.

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ I NOVA 2016. GODINA!

LiST je tiskan potporom Studentskog zbora Sveučilišta u Splitu.

Urednik: Josip Ulič

Uredničko vijeće: Marko Vrkić, Danko Kovačević, Klement Radosoljić, Matea Stržić, Lovro Lulić

Grafički obradio: Marko Grgić

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskolist@gmail.com

List Studenata Teologije

GODINA IX :: prosinac 2015. :: BROJ 4. (43)

RIJEČ UREDNIKA

Pozdrav svima!

Dragi studenti, iza nas je vrijeme došašća, a pred nama je vrijeme Božića, vrijeme kojem smo kucali sa molitvom, a u koje ulazimo s radosnim iščekivanjem susreta s Bogom koji se utjelovio.

Pokušajmo u ovom vremenu još se više usmjeriti jedni na druge, na darivanje i pomaganje, ma na poklanjanje sebe bližnjima. Vidimo kako se unatoč svim tehnološkim napretcima, koji teže omogućiti lakše i brže komunikacije čovjek i dalje gubi, on i dalje osjeća duboku osamljenost u masi koja ga okružuje. Ova nova „dostupnost“ kao da je čovjeka učinila nedostupnim. U mnoštvu informacija, „istina“, lažnih ideala i svega što mu se nudi, čovjek je postao nepovjerljiv, otupljen. Riječ današnjem čovjeku ne znači puno, on traži vjerodostojnost. Postavlja se pitanje je li za susret najvažnija riječ, ili joj nešto prethodi? Isus, Utjelovljena Riječ, koji trideset godina „šuti“... Zašto? Prethodi li šutnja riječi, ili riječ šutnji? Dragi studenti, mi smo se u došašću pripremali za Riječ koja se utjelovljuje, koja je tijelom postala.

Neka nam ovaj Božić bude vrijeme u kojem ćemo radošno primiti Isusa Krista, jer „svojima dođe i njegovi ga ne primiše, a onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja“ (Ivanovo ev. – proslov).

Završavam riječima pape Franje: „Neka Duh Sveti prosvijetli naša srca, kako bismo prepoznali u Djetetu Isusu, rođenom u Betlehemu od Djevice Marije, spasenje kojeg Bog daruje svakome od nas. Neka se snaga Kristova, koja je sloboda i služenje, osjeti u mnogim srcima koja trpe ratove, progone i ropstva. Neka svojom krotkošću ta božanska snaga oduzme tvrdoću srca tolikim muškarcima i ženama uronjenim u svjetovnost i ravnodušnost, u globalizaciju ravnodušnosti. Neka njegova otkupiteljska snaga pretvori oružja u plugove, razaranje u kreativnost, mržnju u ljubav i nježnost. Tada ćemo moći radosno uskliknuti: “Vidješe oči naše tvoje spasenje”.

Sretan i blagoslovljen Božić i nova 2016. godina!

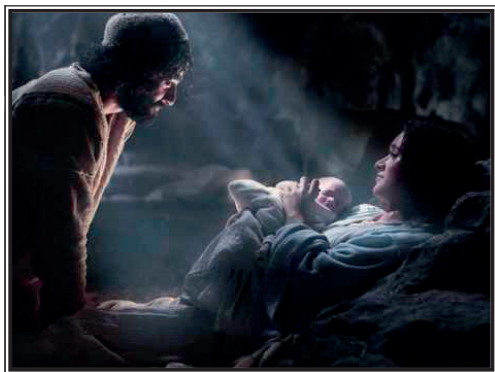
Urednik

LJUBAV ROĐENA ZA NAS

Ljubav se ne može objasniti. Nemojte ni pokušavati jer ćete samo umanjiti ono što želite reći. Ona nije ni nakit, ni pokloni što proždrljive oči umiruju. Ona nije scena iz filma, uljepšana efektima, ni prolazna potreba da svoje čežnje zadovoljiš. Ona je tajna i ljepota, škrinja s blagom u kojoj leži srce. Jer ona cijelo vrijeme u nama spava.

Od onog trenutka kada nas je On zamislio i dušu nam udahnuo poput lahora vjetra. Ali mi je ne znamo pronaći. Gubimo se u traženjima, dok lutamo na krivim mjestima. Trebamo samo zaroniti dublje i slomiti krila sebičnosti. Bez maske i bez straha ponirati u dubinu beskrajne Njegove milosti. Ondje nas ljubav čeka. Ona koja nas je stvorila, i nas od našeg blata grijeha spasila. Ona koja je u obliku Djeteta u jaslice položena, poput janjeta, da nama nedostojnima otvori vrata životu. Da nam kameni oklop na srcu skine i zamijenjeni ga plaštem ljubavi.

Zastani, čovječe, na trenutak i umiri se. Nad sobom, nad životom, nad željama. Misli neka se stišaju, a ljubav neka govori. Neka te nauči kako ljubiti, a ne tražiti da budeš ljubljen. Izgarati od ljubavi, tako da svakog dana osvane Božić.

Nauči nas, maleni Isuse. Tiho i spokojno, baš kao što Ti nas ljubiš. Jer osim praznih ruku, ja ti nemam što darovati. Uzmi barem njih, da na njima zaspeš. Molitve naše neka Ti budu uspavanka.

Ivana Klarić

Što je 7-godišnji Joseph Ratzinger zaželio za Božić?

“Predragi Isuse! Uskoro dolaziš na Zemlju. Ja bih za poklon želio misal, zelenu misnicu i Isusovo srce. Uvijek ću biti dobro dijete. Pozdrav! Joseph Ratzinger” – napisao je papa Benedikt XVI. u dobi od sedam godina, a pismo je pronađeno u njegovoj kućici Pentlingu, u Njemačkoj, tijekom preuređenja.

Braća Georg i Joseph te njihova sestra Maria napisali su 1934. godine pismo Djetetu Isusu i zamolili ga darove za Božić. Georg, koji je tada imao deset godina, zaželio je glazbenu partituru i bijelu misnicu, dok je Maria, koja je imala trinaest

godina, zaželjela slikovnicu. Joseph je, sa svojih sedam godina, zamolio od Isusa

misal, zelenu misnicu i Isusovo srce. Budući da je u to vrijeme papir bio skup, a obitelj Ratzinger skromno živjela, djeca su napisala želje u zajedničkom pismu. Same želje odgovaraju tom vremenu u

“Dear friends, may no adversity paralyze you. Be afraid neither of the world, nor of the future, nor of your weakness. The Lord has allowed you to live in this moment of history so that, by your faith, his name will continue to resound throughout the world.”

POPE EMERITUS
BENEDICT XVI.

facebook.com/CatholicGag/

Njemačkoj jer je i misa bila dio dječje igre, pa je tako bilo i u obitelji Ratzinger.

„Mi bismo zajedno napravili jaslice, a među igrama je bila i „igra oca“ u kojoj smo se igrali Joseph i ja, dok sestra ne bi sudjelovala u toj igri. Nas dvojica skupa bismo slavili misu i čak smo imali misnice koje je bila napravila krojačica naše majke“, prisjetio se mons. Georg Ratzinger u intervjuu Michaelu Hesemannu koji je objavio u knjizi “Moj brat, Papa”.

Izvor: Gaudiumpress i laudato.hr

